

LA CAMPANA DE GRACIA.

BAILE NACIONAL.

¡En buenas manos está el pandero!

La Campana de Gracia s' adereix al important manifest que acaba de véurer la llum pública, encaminat á realisar la unió del partit republicá y suscrit pe 'ls homens mes importants de totas las agrupacions.

May mes qu' are ha sigut tant important la unió de tots los que volém la República Federal: per xo aplaudim ab entusiasme lo patriotisme de uns y altres y recomaném, com ells, la ssguent

CANDIDATURA DE UNIO REPUBLICANA.

Arabio Torre (Benito.)
Alsina (Pablo.)
Altadill (Antonio.)
Auqué (Jaime.)
Bahy (Pedro Francisco.)
Calopa (Francisco.)
Clavé (José Anselmo.)
Coll y Remedios (Rafael.)
Feliu y Codina (Antonio.)
Ferrér y Comellas (Joaquin.)
Francés (Luis.)
Laporta (José Antonio.)
Roura (Conrado.)
Torres (José Maria.)
Villamill (Fermin.)

Locals de la elecció Primer districte: San Sebastiá; Barceloneta: Casino del carrer de la Alegria. Segon districte: carrer de la Blanqueria. Tercer districte: carrer Nou de Dulce. Quart districte: Patacada, carrer de las Tapias.

¡AH SALAO!

Apa que si are 'ls federals no estém contents, ni may! Miréms lo que passa y ¡ah, salao! freguéms las mans.

¿No sabéu alló que deyam, de que era impossible la practica de la monarquia democrática? ¿Alló altre de que 'l rey que vingués no s' hi arrelaria? ¿Alló de mes enlá de que al cap de vall pujaria la República?... Donchs encara ho sostenim, perque la vritat es que aném pél camí que té de dúrnoshi.

¡Oh! y lo mes admirable es que 'ns hi portan, donantnos la má los mateixos que avans nos donavan la empenta per apartárnos 'n.

Hi ha cosas que no s' entenen; pero que no obstant suceheixen.

¿Hi ha qui nega lo que dihém?—Donchs á las probas. Cantin papers y mentin barbas!

Escoltém avans que tot lo que dihen los radicals, aquets que foren los primers en cantar los goigs de Sant Amadeo y en quedar-se casí geperuts de tant doblegar la espinada al séu davant.

Diu l' *Universal*:—«¿Que es lo que tenim de «fer? Dominat lo pais per una atrevida minoria; subjectadas las votacions á la nova arbitrariedad aritmética, perdida l' eficacia constitucional de las majorias parlamentarias; la «opinión vencedora desterrada y falsificada, «mentres que la vensuda no 's mou del poder; «desnivellada la balansa representativa; fora «de son lloch las instituciones mes elevadas, «amenassat lo sufragi, rompuda la legalitat, «violat lo dret, sórts los poders á nostras queixas y 'l trono convertit en corredor de partits y «procurador d' avinencias: ¿per hont tenim de «anar, ahont girar la vista, quin medi, quin «recurs nos queda pera defensa de la veritat, «amparo del país y reparació de sos continuos «agravis?»

«Y avuy fém armas per las restauració de nostre Parlament disolt y nostre dret parlamentari desamparat, contra 'l Govern y sas hipocresias, contra l' unionisme y sas perfidias, «que aquestos son los primers cáncers que hi «ha que arrancar de las entranyas de la revolución...—Pero si 'ns sortissin altres obstacles

«no esperats ó bé no coneguts fins are; si 'ns sur-
«TISSIN ¡que Déu nos ne guar! sabréms apartarlos
«també...—Vaja donchs: TOTS CONTRA DE TOT!»
¡Ah salao!

Y diu l' *Imparcial*: «En tots los conflictes polítics d' aquestos últims mesos hi ha hagut «per part de cert personalje estranger credulitat ó «complicitat»
¡Tiba!

Y la *Tertulia*, dirigida per en Martinez, aquell que afeitaba á n' en Sagasta en la emigració, «demana que caigan tots los *reyezuelos*, «y que se 'n vajan á terra totas las dinastias «que 's mantenen en la faustuositat, ab llistas «civils no votadas per las Corts, citant entre «ellas la dels Serranos y Lopez Dominguez, la «dels Dragonettis, Gándaras, Sagastas, Sala-
«mancas y comparsa.»

De segur que si are en Sagasta veyá á n' en Martinez ab la navaja á la má á punt de afeitarlo, no se 'n fiava.

Y no obstant un ó altre l' afeitará.

Y diu en Ruiz Zorrilla, cap de colla dels que fá un any anavan á buscar á D Amadeo:—«Lo partit radical aspira á salvarho y á de-
«fensarho tot; pero si no es possible salvarho tot,
«per impedirho las agrupacions ó 'ls homes
«que ab sa conducta ó sos consells tot ho cor-
«rompeixen, lo partit radical salvará la liber-
«tat y l' honra de la patria, que están molt per
«sobre de tot»
¡Ahont te quedas, *Bambino del mio cuore!*

Si aixó dihen los que l' hi son amichs ¿que diran los séus contraris?

Los diaris carlins s' esplican bastant claret, y aixis diu lo *Pensament Espanyol*: «La cuádruple «coalició pera lluitar en lo terrenomenat legal «es lo compromís tácit ó explicit pera combatre «demá en lo terreno de la forsa; es l' alsament «armat contra la dinastia y la forma actual de go-
«bern.»

Y com si haguessen begut en las mateixas fonts esclama la *Reconquista*: «Creyém que la «determinació presa ahir en la Tertulia Progres-
«sista es lo primer pas del radicalisme al camí «de las oposicions mes estremadas; creyém «que la monarquia saboyana vá perdre ahir l' «apoyo de sos fundadors; creyém que aixó ja no té «qui ho sostinga mes que aquestos conservadors, «que á truco de alguns dias de festí acompañan «yan sempre en son llit de mort als monarcas «constitucionals.»

En quan als periódichs conservadors, encara que ab mes bonas formas, no dihen menos que 'ls altres. Sino que ells procuran no deixar-se arrastrar per la passió... pero en fi, tothom los coneix.

¿Y 'ls seus partidaris, que l' hi dihen? Morts de por per lo que passa, escriuen com lo *Debat*:—«La brexa esta ja oberta y si arri-
«bém á caure vensuts recomaném nostra ven-
«jansa ó bé nostra justicia al triunfo dels nos-
«tres contraris. Aqueix triunfo será son millor «cástich.»

Los periódichs estrangers son encare mes clarets. Los uns parlan de viatjes, los altres de esquadras que vindrán á buscarlo, los altres de revolucions: un d' ells, la *Risvegilia*, periódich de la mateixa terra que D. Amadeo, diu: «Di giorno in giorno si atenda dallo Spagna che il «póvero travicello venne passato per l' armi.»
¿No sabéu que vol dir aixó?—Que á Italia 's

espera de dia en dia lo fusellament de don Amadeo.

¡Ah, salao!

¿Y 'ls periódichs republicans que dihen? ¡Oh nosaltres ray, no mes dihém:—¡Ah, salao!

Y en tot lo demés, á Madrid varios círculs polítics y entre alguns periódichs ja s' están discutint la manera com D. Amadeo deu abdicar la ma de morter que en forma de cetro l' hi van donar per fer l' altioli monarquich, que segons sembla se l' hi ha negat.

Uns dihen que deurá abdicar en mans de las novas Corts que s' elegeixin, altres que deurá ferho en las del Senat, altres en las del Consell d' Estat. Y finalment los que hi veuen mes delluny asseguran que si no hi va depressa potser ho tinga de fer en las de una senyora tan maca com poch cumplimentosa, que desde 'l Setembre de 1868 no ha estat á Espanya; pero que segons tenen entés ja ha prés pasatje pertornarhi. Al dir una cosa aixis no poden parlar de ningú mes que de D. Re-
volució.

¡Ah, salao! ¡Ah rrrrrrrrrresalao!

BATALLADAS.

L' altre dia varem sentir á dir al senyor Cabot qu' es obrer.

¿Si? M' agradaria saber á quin hora 's lleva, á quina hora se 'n va al llit, que menja per dinár y per sopar y quantas horas treballa al dia.

Un periódich nega que 'l senyor Ulloa hagi prés la mes petita part en la redacció del *memorandum* de don Amadeo. De modo quere-
sulta redactor únic lo senyor Dragonetti.

Y ¡viva Espanya felis é independent!

Lo *Imparcial* defensa á capa y espasa la coalició carlo-moderado-radical-republicana que 's denominará coalició nacional.

Qualsevol diria que aixó de nacional ho diu perque 'ls vents de Italia 'l costipan.

En materia de coalicions, sols som acérrims partidaris de una que de segur donaria bons resultats: la de la gent de bé.

Lo dia que tots los homens honrats ens coaliguésem per llibrar al país de aquesta plaga de tunantes que l' estan esplotan miserablement, aquell fora 'l dia que creuria de veras en la regeneració del nostre desgraciat país. Allavoras si que la República vindria.

S' assegura que á costa dels radicals, abiat veurá la llum en Espanya la primera edició de la *vida y tragich de del emperador Maximiliá, de Méjich*.

Sil' obra surt los republicans nos hi suscriurem

La *Tertulia*, diari de Madrid, diu que á la sombra de la crisis hi ha qui fa jugadas de bolsa.

¡Moralidad... moralidad... moralidad!

=¿Que mana?

=Vingui si es servida.

=Oh! Avans ha de venir un huracan que s' emporti tots los obstacles que m' impideixen lo pas.

La Cuaresma no fa proba als radicals. Diuen que per dejunar encara no tenen la edat.

Bé, vaja, quan pujem los federals, si son bons minyons, los hi donarem un rosegonet.

En Balaguer vol tornár á ser diputat per Sant Boy.

Esperem que 'l senyor Pujadas li treballará la candidatura proporcionantli tots los vots dels seus correligionaris.

Los diaris radicals s' entretenen discutint en mans de qui ha de abdicar don Amadeo.

¡Qualsevol diria que la dinastia ja bamboleja!

¡Ca!

=Si sent á dir que don Amadeo se 'n va voluntariament no ho cregui.

=¿Y si sentho á dir que 'l treuhen los mateixos que l' han dut?

=¡Ah! Quan ho hagin fet li tornaré la contestació.

Ja hi ha alguns redactors radicals presos. ¡Viva l' avi, voto al mon! ¡Aixó si qu' es haberhi llibertat d' impremta!

=¿Diu que 'ls federals 'ns coaliguem ab los radicals, los moderats y 'ls carlins?

=Jo li diré: l' edifici amenaça caurer avans d' hora, y per evitar que 's desplomi tot sol hem de pendrer m' obres.

Sembla que 's forma un campament militar als vots de Madrid.

Aquet campament porta quá. Me podria equivocar, pero se 'm afigura que va á ser una especie de Versalles per si acas lo poble de Madrid volgués fer una *gabada* semblada á la del poble de París.

=Lo paper baixa.

=Donechs velhiauqui perque lo petroli puja.

Lo senyor Sagasta, en una circular que li varen redactar los unionistas ab la ploma d' en Romero Robledo, va declararse conservador.

Al dia següent, contestant á una comissió de la milicia de Madrid, va dir qu' ell era progressista y que 'l que li diu conservador lo calumnia.

Corolari: qu' en Sagasta tant mala cara fa dient mentida com dient veritat.

Crida.—Qualsevolga qu' hagi trobat un retrato de don Amadeo que hi havia en la Tertulia progressista de Madrid, y 'l porti senser á la nostra redacció, li donarem un radical de trobas.

En Ruiz Zorrilla está disposat á passar per sobre de *tot* per salvar la honra de Espanya y la llibertat.

Nosaltres també 'ns sentim disposats á passar per sobre de *tot* y per sobre de *tots*.

Una comissió de radicals composta dels senyors Rivero, Ruiz Gomez y Figuerola van anár á fer la por á n' en Sagasta.

=Despres no 'ns diga que no t' hem avisat, li varen observar

—¿Y quant tempscontéu haber de menester? va preguntar ell.

=Si no t'en vas del ministeri, avans de tres mesos la revolució te 'n treurá.

=¿Tres mesos?... D' aquí á tres mesos ja estaré tip. ¡Tireu avant!

Lo general Caballero de Rodas va anár á oferir sos serveys al ministre de la guerra pe 'l cas que l' ordre perilli.

Aquest cap de carabassa 's deu haber figurat qu' ell sol es capas de menjarse vius á tots los bons espanyols.

Lo que té de procurar es salvar la pell, quan soai l' hora de: *salvase quien pueda!* sino vol que 'l poble li espliqui un quènt.

Casi tots los empleats grans del ministeri de Foment han dimitit avans de que 'n Romero Robledo 'ls donés la despedida.

Quan las renunciaciones foren entregadas al ministre neofit, diuen que va preguntar:

=¿No mes hi ha aquestas?

Veles'hi aquí nn ministre que promet.

=Pero Sagasta, aseguran que va dirli un progressista trastornat al president del ministeri: ¿que fas? ¿Com tractas tant desapiadadament als teus correligionaris de tota la vida? Si aixó fas ab los teus amichs ¿que farás ab los enemichs?

=Deixeu fer, va contestar ell, deixeu fer y no 'us impacienteu, que si no se 'm trenca la vara per tots n' hi haurá.

Com mes va mes nos enfanguem.

Cada dia la gent de la situació va portant nou combustible á la revolució y ja aquesta truca altra vegada á la porta.

Si hem de obrirli pas no 'ns olvidem dels que 'ns han enfangat y dels que han fet passar al país per llarchs periodos de agonía.

Molt se parla de campaments militars. Lo ministre de la guerra no 's descuida y s' apresura á treurer del exercit actiu als jefes que un dia dat podrien donarli un disgust.

Per supuesto que tot aixó 's fa perque la dinastia está molt consolidada y té llargas y arraigadas simpatías en la Espanya de la guerra de la Independencia.

Diu lo Gil Blas:

«La Iberia parla assombrada de las coalicions de la oposició.

Per tranquilisar á la Iberia li direm que nosaltres no mes ens proposem fer que 'l rey s' entorni pe 'l mateix camí que ha vingut, perqué, francament, l' odiem ab tot l' odi de que som capassos.»

**

=Los republicans de la Assamblea francesa 's proposan ofegar la llibertat d' impremta.

¿Que li sembla?

=Que lo mateix farán los monarquichs espanyols lo dia que, ab tal de governar, se 'ns fingeixin monarquichs.

**

«Se parla ab horror del petroli, pero 'l petroli encara es un castich massa suau pe 'ls que sense parar un moment estan robant al poble la seva honra, sos bens y sa vida...» Aixis s' esclama lo nostre estimat colega de Girona *El Canton*, despres de ressenyar los escandols comesos pe 'l governador de aquella provincia, la Diputació de real ordre y 'ls progressistas de Cassá de la Selva, ab motiude las eleccions municipals que 's verificaren en aquesta última localitat. Basti dir que sense necessitat de las habilitats d' en Canonje, varen fer sortir 248 papeletas de una urna, sent aixis que sols habian depositat en ella lo seu vot 70 electors. No veyentse ab animo per seguir endevant la farsa, lo dia següent va anar á Cassá una columna de tropa y 's varen suspendrer las eleccions.

No hem vist may partit mes infame y mes desvergonyit que 'l partit progressista.

Lo corresponsal de la *Imprenta* diu que anem á la Revolució en un tren de gran velocitat.

Si decás, esperem que quan hi arribem, lo conductor se cuidarà de avisarnos fent xiular la locomotora.

Lo ministeri de la guerra troba que 'ls militars no s' han de ficar en politica.

Ho troba quan ell, gracias á habersi ficat, ha arribat á ser ministre, y quan treu de sos empleos á jefes militars perque no tenen las mateixas ideas políticas qu' ell profes.

¡Que la sab llarga!

La cosa va tant calenta, los radicals se las pegan tant fortas, que si la cosa no s' arregla pas, creyem de gran importancia aquell anunci que tots los dias veu la llum pública en tots los periodichs. Nosaltres aconsellem que pe abuy á endevant se publiqui ab la següent forma:

ARMAS, ARMAS.—¡OJO RADICALES!

=Los progressistas sempre han de ser l' esca del pecat.

=¿L' esca?

=Si senyor, l' esca. No mes falta que 'ls federals los hi donguem lo sofre perque s' ensenguin.

Un diari radical troba que don Amadeo ha de abdicar en mans de 'n Serrano.

Un altre troba que pot abdicar en mans del ministre de Gracia y Justicia.

Y un altre, menos exigent que tots, s' accontenta ab que abduqui en mans de un notari qualsevol.

Nosaltres may hem cregut que per realisar un destronament hi hagi necessitat de anar ab tants ets y uts.

¡Si 'ls hagues vist! ¡Quin goig feyan!

Fins varen estrenar murrió. Qualsevol hauria dit que anaban de las festas.

Se tractaba de benehir una bandera y la cosa s' ho mereixia.

¡Pobres veteranos! En aixó s' entretenen.

Mentrestant en Sagasta fa la seva.

¡Ah tontos!

Avans los periodichs trinaban contra 'l pare Claret, sor Patrocini, Fray Ciirlo, Meneses, Marfori etc. etc.

Areja 'ns parlan d' en Dragonetti, Salamanca y altres personas respectablas.

Y la revolució 's va fer per destruir obstacles tradicionals. ¡Pobra Espanya! ¡No li ha sortit mala brossa al ull!

—En Rafecas y Bonastre que també aquest any ha fet lo seu article dedicat á l' Avi 'l dia de sant Baldomero, comensa y acaba dientli:— «Noble patri-arca.»—

—¿Patri-arca? Aixó déu voler dir *arca de la patria*.

**

—Mes avall diu també que la festa de sant Baldomero es universal.

—¿Universal?... Bé, l' home que te de anar á dinar diu moltes cosas.

**

—També diu que 'l producte dels innumerables banquetes que 's celebrin y de la benedicció de la bandera del batalló de veteranos, s' invertiran pera socorre als pobres.

—A no ser que 'ls dongan los rosegons que quedin dels primers, y un trago de aygua beneita, resto dela segona cerimonia, francament, no se lo que voldrá dir lo senyor Rafecas.

**

—Assegura també que 'l dia del sant de l' Avi, l' alegria 's pinta á totas las caras.
—Sobre tot á las caras dels que están convidats á alguna fatori.

**

—A la dona de l' Avi, l' hi diu la *inviolable* princesa de Vergara.

—Pero home, en la *Crónica* de la tarde's rectificava l' error, fent constar que en lloch de *inviolable* volia dir *inolvidable*.

—Mes tu no negarás que quan l' home s' entrega al éxtasis que dona de si un amor platónich, moltes vegades comet cada *lapsus lingue* que val una riatlada de las mes grassas.

**

Y dispensi 'ns lo senyor Rafecas. ¿Perqué si t'è tant respecte á Espartero, si l' hi professa tanta veneració, si guarda la séva estatua tant cuidadosament embolicada ab los números de la *Crónica* que publican sos articles, lo tracta de tu desde la primera á l' última ratlla del que veje la llum lo dia 27 del mes passat?

Francament, senyor Rafecas... á mi'm sembla qu' es massa. Hi pot haver veterano que se n' ofenga... y vaja, es precis que entre 'ls esparteristas hi haja pau y concórdia; d' altra manera s' esposan á que 'ls banquetes se 'ls hi posin malament.

¿No es vritat que un altre any ja no 'u fará?

No havent pogut assistir á la primera representació de la comedia de D. Serafi Pitarrá *Per carta de mes*, varem anar á la segona, y nos va agradar tant que no sabem com dirlosho. Sobrietat, concisió, xistes delicats y tipos majistralment delineats. La Senyora Soler, sens afectació, hi está á la altura de la fama que tant merescudament ha guanyat en lo Teatro Catalá y lo Sr. Clucellas y Fontova l' acompanyan perfectament, alcansant junts grans aplausos.

LOS TRES SAYONS,

Aquell á qui tants millons se li pagan puntualment, que enganyar creya á la gent pensant qu' eram uns moltos; qu' n lloch de fer lo que deu, qu' es treurens de sobre 'ls corchs, tanca Cortes, y no de porchs, com si fos lo pais seu...
es... ¡Ja ho sabem!

Aquell hom' de infernal broma lo que serveix de puntal per sostenir l' immoral edifici que 's desploma; lo que com bandera al asta s' ha aferrat al ministeri, apurant, en vil tiberi, la sanch de íberica casta...
es en Sagasta.

Y aquell general infiel que fou un jorn tant amich y despres tant enemich de la senyora Isabel; aquell soldat veterano que ha mentit lliberalisme y sols ha romput la crisma al poble... aquest gran tirano,
es en Serrano.

Aquest trino es lo collar

que avuy oprimeix á Espanya...

¡Poble! ¡Poble! Tingas manya quan te'l puguis arrencar.

De lo jorn dels tomballons pot ser que apropet n' estiguis... jo espero que allavors diguis tant com pujan tos pulmons:
¡Fora Sayons!!

E. SEITNES.

Hém vist lo *Tiburón*. Es una cosa bona. No 'ls enganyém. ¡Si vostés lo vejessin!..

Una carga de ninots, una carga y mitja d' original, picants los primers com lo bitxo, picant lo segon com lo *Champagne*, de un olor socialista mes agradable, de un color roig mes llamant, de una claror de petroli refinat mes resplendent... ¡que si vostés lo vejessin!..

Al devant hi ha l' Espanya ab honra fent bambollas de sabó, que figuran ser las conquistas revolucionarias: casi totas se l' hi desfán. ¡Si vostés ho vejessin!

Després hi ha 'l Temps molt ben presentat, la lluna reina d' aquest any sortint á passeig, una crítica molt ben feta del teatro espanyol, un recort molt oportú de la exposició nacional de bellas arts, set banderillas á la premsa d' aquesta ciutat mes ben clavadas que las de 'n Lagartijo, los partits de Espanya presentats sense carta, lo jurament de 'n Pierral, la fusió borbonica, en Topete ab una criatura als brassos que figura ser la Setembrina, los fets de Melilla, lo terror de las classes conservadoras, en Sagasta ab un mal de caixa que 'l vola, en Ruiz Zorrilla malaltís desde que es fora del poder, en Martos mes elegant que 'n Romero, en Rivero ficut dintre de una bóta que en castellá se 'n diu *CUBA*, en Sagasta en forma de ciri que ja se acaba, l' Olózaiga orientantse á Versalles, un monument dels progressistas dedicat al Avi, en Nocedal fent votar lo restabliment de las ordres religiosas, lo viatge de Amadeo, un nas que costa un Imperi y que se sembla molt al de Napoleon III, l' Oiozaiga y en Thiers fentse una cortesia, una hermosa alegoria del Mont Cenís, un recort de las firas y festas populars, una medalla que per dedicarse á n' en Thiers té de acunarse en sanch francesa coagulada y moltes otras cosas... que si vostés las vejessin!..

Al mitj hi ha una laminassa sobre la Internacional; que si arribessin á veurela s' hi engrescarian... ¡Si la vejessin!

En quant á la materia que conté, per donarlos una idea de lo que es, los hi dirém tant sols que 'ls caixistas s' hi reventaban de riure; que dos d' ells van morir de tantas contorsions com feyan, y que sort de trovar alguns caixistas serios que van saber aguantarse. ¡Si vostés la lleigisip!..

Pero ¿qué estich dient? Si poden llegirla, si poden veure 'ls ninots, si no tenen que fer mes que anarse 'n á can Lopez. Alla 's dirán com ho han de ferho per llegir lo *Tiburón*. Y crech que no més val *UN REAL*. Si *UN REAL*. En fi, si no hi van pitjor per vostés; no saben lo que s' haurán perdut.

Si hi volen anar que no 's descuidin.

Si 'm descuidaba de la notícia que 'ls vaig á doná ho tindria á carrech de conciencia.

Comprin lo *XANQUET*, que 's farà riure per las buitxacas. L' altre dia jo, tant era lo que reya llegintlo, que per no semblá ximple 'm vaig mossegat la llengua y ara parlo palpissot. De manera que la dona está en molt cuidat y 'm sap greu, perquè en l' estat que 's troba no li convenen los disgustos.

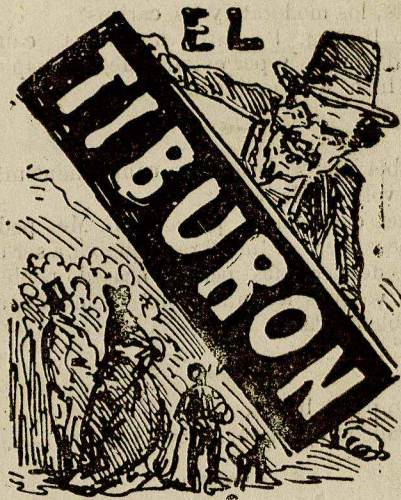
¡Y las caricaturas! Allò acaba de reblá 'l clau. Comensa per Barcelona, passant bugada de tot lo dia de l' any passat, de las festas populars, de la

vinguda del rey democrátic, del ball de la Numancia, etc. Despés vé la ciutat *comptal*, á qui tots los *inglesos* li presentan comptes, segueix l' any vell aconsellant al any nou... En fi, fora cosa de may acabar si 'ls hi tingues de explicar ninot per ninot tots los qui hi ha en aquellas planas. Ja poden pensarse que 'l ninotaire no s' ha descuidat del relotje de la entrada del cementiri, ni de la premsa, ni de las obras del port, ni de l' universitat vella, ni de las eleccions municipals, ni de las *hueygas* dels forners, ni dels consums, ni dels voluntaris de la llibertat de 'n Targarona, ni de tot lo mes notable que passa y ha passat. Sobre tot la plana del mitj es obra de ma de mestre. L' ocupan vuit retratos de otras tantas celebritats de Barcelona y 'l retratista s' hi ha lluit notablement. Jo no sé com s' ho fa per treurer tant partit del llápis.

Per acabá, si per *UN REAL*, *UN TRIST REAL*, no compra tothom lo *Xanquet*, diré que en Barcelona s' han perdut las ganas de tenir bon humor.

Jo crech que si 'n Lopez, que es lo que 'l ven en la seva libreria de la Rambla, volgués parlar ab franquésa, 'ns diria que pel gust de fer riurer als que comprin lo *Xanquet*, per *un real*, se consola de llansá au papé de plata, si no hi permes.

¡¡¡ALTO!!! ¡¡¡OJO!!! ¡¡¡ATENCIÓN!!!

de 1872, año 10º de su publicacion, plagado de chispeantes caricaturas y escritos humorístico, vale solo *un real*.

per l' any 1872, escrit ab molta xispa per varios gats dels freres y enllustrat ab moltes caricaturas.—Sols val *un real*.

Tothom que vulgui adquirir ditas publicacions, tant los corresponsals y particulars de fora com de dins, que las demanin al ciutadá I. Lopez—editor, Rambla del mitj 20—Barcelona.

No dexin de comprarlas si volen passar bons ratos y ferse molts tips de riurer.

Barcelona.—Imprenta de la Viuda y F. de G.

I. LOPEZ editor